

APPELGAARD

- Zorgcomplex Appelgaard, gelegen aan de Schaluynhofstraat in Margraten, werd gebouwd in 1997.
- Appelgaard heeft 34 zorgwoningen, 48 plekken op de verpleegafdeling, 30 plekken voor mensen met een geestelijke beperking en 12 plekken voor mensen met

- een zware lichamelijke beperking. Later komen er nog eens 24 plekken bij aan de Sprinkstraat.
- De nieuwe afdeling werd geopend op 4 oktober.
- Verder zijn in het complex onder meer een kapper, pedicure, bibliotheek en internetcafé gehuisvest.

Marc Kentgens van Vivre

„Door decentraler te werken help je cliënt, familie en personeel. Toen we interne vacatures hadden voor de Appelgaard, reageerden vooral mensen uit Margraten. Logisch natuurlijk. Zij kunnen op de fiets naar het werk. Onze cliënten zijn overigens nauw betrokken bij die sollicitatiegesprekken. Het is namelijk het allerbelangrijkste dat zij zich goed voelen bij de werknemer.”

Van liggen naar wonen

Ellie Janssen (71) kan opeens weer genieten van de stilte. Tot voor kort lag ze met drie anderen op één kamer in verpleeghuis Klevarie in Maastricht. Nu heeft ze een eigen kamer in zorgcentrum Appelgaard, in haar eigen Margraten.

door **Stefan Gybels**

Het mooiste aan haar nieuwe kamer? „Mijn boekenkast”, zegt Ellie Janssen trots. Vorige week verhuisde ze van het grote Klevarie in Maastricht naar de veel kleinere Appelgaard in Margraten. Daar kwam ze terecht op de onlangs geopende afdeling voor zwaar lichamenlijk beperkten. „In Klevarie was het vooral liggen, hier is het echt wonen. Ik heb mijn eigen kamer met mijn eigen spulletjes, zoals de boekenkast. En kijk de stoelen daar eens. Heeft mijn zoon speciaal voor mij gemaakt. Voor op mijn nieuwe kamer. Mooi hè”, zegt Janssen.

De vrouw geeft exact aan wat de bedoeling is van zorginstelling Vivre, eigenaar van zowel Appelgaard als Klevarie. Grote, centraal gelegen zorginstellingen worden ingeruild voor kleinschalige complexen in de kernen. „Zodat cliënten oud kunnen worden in hun eigen woonplaats”, zegt Marcel Wijnants, locatiemanager van Appelgaard. Om dat voor elkaar te krijgen, werd in Margraten de afdeling voor zwaar lichamenlijk beperkten toegevoegd aan het arsenaal van Appelgaard. Wijnants: „Daardoor kunnen we alle soorten zorg bieden. We hadden namelijk al het gewone zorgcentrum, een verpleegafdeling en aanleunwoningen hier in Margraten. Met de nieuwe afdeling is weer in een behoefte voorzien.”

Die behoefte was er onder meer bij Ellie Janssen. De voormalige balletlerares kreeg vorig jaar een auto-ongeluk waardoor ze in Klevarie terecht kwam. Het beviel haar maar mondjesmaat. „We lagen met z'n vieren op een kamer. Het was er nooit stil. Altijd was er wel iemand aan het praten. Daarbij moesten we ook het toilet en de douche delen. Dan is het hier toch veel prettiger. En bovendien is het in de gemeente Margraten waar ik altijd heb gewoond.”

Ze schuift de deuren van haar nieu-

Ellie Janssen (achter) kan weer bezoek ontvangen, zoals haar buurman Martien

Huppertz (links) en Annie Prevoo van de cliëntenraad (rechts).

foto Joost Ritzen

we, eigen badkamer open. Er verschijnt een grote ruimte, van alle gemakken voorzien. Beugels bij het toilet, geen drempels of opstapjes en een in hoogte verstelbare wasbak. Wijnants: „Er is alle plaats voor mensen met een rolstoel. Als het nodig is, kunnen we zelfs met een bed naar binnen. Voorheen moesten we mensen wassen in de huiskamer. Dit is veel persoonlijker.”

Op het aanrecht van Martien Huppertz (82), buurman van Ellie Janssen, staan zijn medicijnen. Wijnants: „Die worden niet meer centraal opgeslagen, maar gewoon bij de cliënt op de kamer. Net als zijn of haar dossier. We moeten af van dat ziekenhuis-idee.” Huppertz is maar wat blij met zijn nieuwe kamer. Eerst woonde hij in het zorgcentrum van Appelgaard, daarna verhuisde hij tijdelijk naar La Valence in Maastricht omdat hij permanente zorg nodig heeft. „Maar daar kende ik niemand. Hier zit ik weer

tussen bekenden. En die ruimte hè. Zo'n grote kamer heb ik nog nooit gehad.”

Annie Prevoo van de cliëntenraad van Appelgaard hoort de geluiden van de bewoner tevreden aan. Ze woont zelf al negen jaar in een aanleunwoning bij het zorgcomplex.

„Je ziet steeds meer oude bekenden terugkomen. Zeg nou zelf: iedereen wil toch het liefst in de eigen omgeving oud worden?”

Niet alleen in Margraten wordt op deze manier gewerkt. Vivre wil elke zorginstelling op dezelfde wijze omturnen. „Dat is niet alleen beter voor de mensen zelf, maar ook voor de familie. Ze hoeven bijvoorbeeld niet meer helemaal naar Maastricht of Gulpen voor een bezoek aan opa of oma”, zegt Wijnants.

Ellie Janssen weet niet wat ze hoort. „Dus ik mag hier de hele dag bezoek ontvangen? Geweldig! Wat een vooruitgang. Ik voel me weer helemaal mens.”